

Поетичний роздум про сутність буття людини

«**Легенда про вічне життя**» за твором Івана Франка
 Режисер і художник-постановник Олександр Білозуб
 Режисер з пластики Андрій Водичев
 Звукорежисер Віктор Мартинюк
 Музичний режисер і актор Юрій Йосифович
 Актори: Марія Онещак, Наталія Рибка-Пархоменко
 й Олег Онещак
 Керівник проєкту та науковий консультант Богдан
 Тихолоз, директор Дому Франка, Львів.



Олег Онещак – Олександр Македонський у виставі «**Легенда про вічне життя**». Фото Анастасії Хлюбнікової.

У рамках реалізації проєкту Франко. Re:volution Львівського національного літературно-меморіального музею Івана Франка (Дім Франка) за підтримки Українського культурного фонду на сцені Львівського національного академічного театру опери та балету ім. Соломії Крушельницької 27 серпня відбулася прем'єра музично-поетично-театрального дійства «Легенда про вічне життя», присвяченого 165-літтю з дня народження Івана Франка. У такий спосіб – без пафосу, офіційних заходів чи гучних промов – Дім Франка вирішив відзначити ювілей генія української культури. Дійство поставлене за однойменним твором поета-мислителя, твором невідомим, якого не вивчають у школах чи інститутах.

Це – поезія, яка стала філософією. Історія, яка стала легендою. Легенда, яка стала піснею. Це – історія про жагу і владу, святість і гріх, смерть і безсмертя. Історія про слабкість великих і силу малих. Про вогонь пристрасті і попіл слів. У цій історії магічно поєдналися сива античність, український фольклор, європейська класика і модерний символізм.

Як і кожна велика історія, ця історія про любов. І про те, чого варте без неї вічне життя. Як і життя загалом. «Легенда про вічне життя» Івана Франка – поетичний роздум про сутність буття людини – для чого вона живе, що для неї найцінніше.

Містерію творять чотири подорожні-волхви, що вічно мандрують пустелею і несуть вість про Спасителя, вічного борця за людей. Волхви складають гімн сонцю,

перетворюють його на вогнище, що своїм жаром зігріває їм холод ночі, і переповідають вночі легенду про золотий горіх, що дарує вічне життя. Його подарувала богиня смертним.

Чарівний горішок безсмертя отримують по черзі від серця до серця Аскет, Олександр Македонський, його кохана Роксана, генерал Птолемей, Куртизанка. Хто любить, той має горіти, але вічно горіти смертним не дано, тому жоден із них не наважується розділити цей дар з іншим. А життя без кохання – ніщо, і жодні скарги, ніяка сила не примусять щиро полюбити іншого.

«Легенда про вічне життя» – філософські роздуми про життя людини як постійну боротьбу. Але силу на цьому нелегкому шляху кожній людині дає кохання. Якщо ж воно нерозділене, то людина стає безсилою. Зрада та брехня йдуть поряд із головним героєм протягом дійства. У виставі поєднуються автентичні українські пісні, авторські музичні твори, плачі та співані імпровізації.

Франкова «Легенда про вічне життя» – філософські роздуми, написані зрілою людиною, яка горить у нескінченних життєвих випробуваннях і роздумує про вічність і сенс життя.

Прем'єра дійства у Львівській опері спричинила такий ажіотаж, що через брак місць потрапити на нього змогли далеко не всі охочі. З вересня виставу показали на сцені Київського національного академічного театру оперети.

Інформація з сайту «Дім Франка»